

Beretning afgivet af udvalget for forretningsordenen den 30. maj 1986

Beretning

fra

udvalget for forretningsordenen

i anledning af

kommissionsdomstolsberetningen om undersøgelse af statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløhedskasserne til dækning af udgifterne til arbejdsløhedsdagpenge m.v.

I. Indledning

1. Efter at landsdommer Niels Larsen den 13. september 1984 havde afgivet en redegørelse om sin dagpengeundersøgelse, vedtog folketinget under en forespørgsel den 8. november 1984 (Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 1640), at »lade udvalget for forretningsordenen vurdere og indstille, hvordan ansvarsplacering vil kunne gennemføres«. Udvalget skulle »samtidig overveje, hvorledes sådanne fejl kan undgås i fremtiden«. Det fremgik af debatten, at der ikke ved denne beslutning var »taget stilling for eller imod eventuelt ansvar eller eventuel skyld hos den ene eller anden person«.

2. Udvalget afgav den 8. februar 1985 en betænkning og indstilling (Folketingstidende 1984-85, tillæg B sp. 449 og 487).

Udvalget erklærede sig heri enig i, at der hverken i arbejdsløhedsløven eller i bevilningslovene var hjemmel til den praktiserede forskudsudbetaling, og at der var forekommet fejl og forsømmelser i forbindelse med myndighedernes behandling af dette hjemmelsspørgsmål. Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) fandt imidlertid ikke, at der ville kunne gøres et retligt ansvar gældende mod nogen for disse fejl.

Udvalget fandt det endvidere utilfredsstillende, at folketinget ikke ved alle besvarelser af spørgsmål stillet forud for dommerunder-

søgelsen havde fået fyldestgørende oplysninger til brug for folketingets vurdering af sagen, hvilket udvalget beklagede.

For så vidt angår den måde, forskudsordningen i dagpengesagen blev gennemført på, og det forhold, at der ikke med tilstrækkelig hurtighed blev gennemført ændringer heri, stillede et flertal (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrumdemokraternes, kristeligt folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) et forslag til folketingsbeslutning med opfordring til regeringen om at nedsætte en kommissionsdomstol til undersøgelse af disse forhold. I forslaget henvistes til, at det af landsdommerens redegørelse fremgik, at forskudsordningen blev gennemført på en sådan måde, at kasserne opnåede betydelige likviditets- og rentefordele på statens bekostning, og at der ikke med tilstrækkelig hurtighed blev gennemført ændringer, der sikrede, at disse fordele blev bragt til ophør, således at statens indirekte tab blev begrænset mest muligt. Der henvistes endvidere til, at også pengeinstitutter må antages at have opnået betydelige likviditets- og rentefordele.

På baggrund af oplysninger, der under udvalgets behandling af sagen fremkom om udbetaling af forskud og a conto-betalinger, om hjemmelen dertil samt om vilkårene derfor inden for nogle ministeriers områder, opfordrede udvalget regeringen til at lade